Dosarul nr. 2c-86/2026
2-26046160-09-2c-10042026-1

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

20 mai 2026 mun. Bălți

Judecătorul din Judecătoria Bălți, sediul Central, Republica Moldova, Eugen Bejenaru, soluționând, unipersonal, după procedura cererilor cu valoare redusă, cererea de chemare în judecată depusă de SRL ”Mcf Trans Provision” împotriva SRL ”Crt-Montaj” cu privire la încasarea dobînzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată,

a c o n s t a t a t :

***Argumentele participanților la proces*:**

La 10 aprilie 2026 SRL ”Mcf Trans Provision” a înaintat în instanţa de judecată cerere de chemare în judecată împotriva SRL ”Crt-Montaj” cu privire la încasarea dobînzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii indică reclamantul că la 26.01.2023, între SRL ”Crt-Montaj” în calitate vânzător și SRL ”Mcf Trans Provision” în calitate cumpărător, a fost încheiat contractul de vânzare-cumpărare nr. 26/01 MCF-CM.

Conform pct. 1.1. contractului, vânzătorul se obligă să predea în proprietatea cumpărătorului producție agricolă, în măsura acumulării, în cantitiatea, asortimentul, după calitatea și prețurile indicate în Anexe, care sunt parte integrantă a prezentului contract, iar cumpărătorul se obligă să preia marfa și să efectueze plățile pentru marfa în termnul, mărimea și ordinea, prevăzută de prezentul contract.

Conform pct. 4.1. al contractului, cumpărătorul achită vânzătorului un avans în mărime de 2 010 000,00 lei, prin transferul mijloacelor bănești în contul de decontare al ,,vânzătorului” suma rămasă în termn de 5 zile bancare, în baza facturii fiscale, prin transferul mijloacelor bănești în contul de decontarea al ,,vânzătorului”.

Menționează reclamantul, că la data de 08.02.2023, cumpărătorul prin ordinul de plată nr. 1141 a transferat vânzătorului suma de 2 010 000,00 lei, cu titlu de plată în avans.

Conform pct. 5.1. a contractului, livrarea mărfii se efectuează în loturi. Termenul de livrarea este până la 28.02.2023, dacă în Anexa la prezentul contract nu ete specificat altfel.

Totodată, conform pct. 6.3, al contractului, în cazul neîndeplinirii de către vânzător a condiției prevăzute de pct. 5.1 acontractului, cumpărătorul este în drept să solicite returnarea sumei avansului. Vânzătorul se obligă de a returna suma avansului în temrn de 5 zile din data solicitării a acestuia către cumpărător.

La 17.05.2024, SRL ”Crt-Montaj” a recepționat notificarea din 16.05.2024, prin care SRL ”Mcf Trans Provision” a solicitat restituirea avansului în mărime de 531 658, 40 lei, fiind acordat un termen suplimentar de 15 zile.

Astfel, începând din 21.06.2024, vânzătorul SRL ”Crt-Montaj” este în întârziere privind restituirea avansului în mărime de 531 658,40 lei.

Menționează reclamantul că la 07.11.2024, prin hotărârea nr. 2c-142/2024, Judecătoria Bălți sediul Central a admis integral cererea de chemare în judecată înaiantată de către SRL ”Crt-Montaj” privind rezoluțiunea de plin drept, începând din data 02.06.2024, în partea obligației neexecutate în sumă de 531 658,40 lei și încasarea de la SRL ”Crt-Montaj” în folosul SRL ”Mcf Trans Provision”

Sumei datoriei în mărime de 531 658,40 lei. La 10 decembrie 2024, hotărârea nr. 2c-142/2024 din 07.11.2024 emisă de Judecătoria Bălți sediul Central a devenit definitivă și irevocabilă.

Invocă reclamantul că potrivit pct. 66 din hotărârea nr. 2c-142/2024 din 07.11.2024, emisă de Judecătoria Bălți sediul Central, instanța a constatat că pârâtul SRL ”Crt-Montaj” a recunoscut existența datoriei în mărime de 531 658,40 lei la situația din 31.12.2023.

La 08.11.2024, SRL ”Crt-Montaj” a transferat în contul SRL ”Mcf Trans Provision” datoria de 531 658,40 lei.

În conformitate cu prevedrile art. 942 Cod Civil, firmei SRL ”Crt-Montaj” i-a fost calculată dobânda de întârziere (dobânda legală) pentru perioada 21.06.2024-07.11.2024 în mărime de 25 861,90 lei.

La fel invocă reclamantul că, pentru apărarea drepturilor în instanța de judecată, în cauza civilă nr. 2c-142/2024 SRL ”Mcf Trans Provision” către SRL ”Crt-Montaj” privind încasarea datoriei în sumă de 531 658,40 lei, SRL ”Mcf Trans Provision” a angajat cabinetul avocatului Jarovlea Veaceslav, ce se atestă prin Acordul adițional nr. 5 din 08.05.2024 la contractul de assitență juridică nr. 15/1 din 18.10.2019, fiind stabilit onorariul în sumă de 20 000 lei. La data de 12.11.2024, SRL ”Mcf Trans Provision” a achitat avocatului onorariul în sumă de 20 000 lei, fapt ce se probează prin ordinul de plată nr. 171 din 12.11.2024.

Indică reclamntul, că la 12.12.2025, pârâtul a recepționat pretenția privind achitarea benevolă a dobânzii de întârziere legală pentru perioada de 02.06.2024-07.11.2024, în mărime de 25 861,90 lei și datoriile pentru serviciile avocatului în mărime de 20 000 lei, fiind acordat un termen de 7 zile, care a rămas ignorată.

Solicită reclamantul încasarea de la pârât în beneficiul reclamantului SRL ”Mcf Trans Provision” suma de 25 861,90 lei cu titlu de dobândă de întârziere (dobânda legală) și 20 000 lei cu titlu de datorie pentru serviciile avocatului, iar în total suma de 45 861,90 lei. Încasarea din contul pârâtului, în folosul reclamantului a cheltuielilor de judecată în mărime de 2 084,44 li, inclusiv cele ce v-or fi suportate pe parcursul examinării cauzei.

La 10.04.2026 prezenta cauză civilă a fost repartizată în mod automat-aleatoriu judecătorului Judecătoriei Bălți sediul Central, Eugen Bejenaru, astfel prin încheierea din 14.04.2026 cauza civilă a fost acceptată în procedură contencioasă, cu stabilirea termenului pentru dezbateri judiciare.

Aşadar, la 15.04.2026 în adresa participanților la proces a fost expediată comunicarea cu aviz, la care a fost anexată copia încheierii din 14.04.2026 şi copia cererii de chemare în judecată cu înscrisurile anexate pentru pârât. Totodată, a fost explicat faptul că în termen de 30 de zile de la comunicarea cererii de chemare în judecată şi a înscrisurilor anexate, pârâtul urmând să prezinte instanţei judecătoreşti şi reclamantului o referință, precum şi copii de pe înscrisurile necesare.

La caz, judecătorul reţine că potrivit art.100 alin.(1) Codul de procedură civilă, cererea de chemare în judecată şi actele de procedură se comunică participanţilor la proces şi persoanelor interesate, contra semnătură, prin intermediul persoanei împuternicite, prin poştă, cu scrisoare recomandată şi cu aviz de primire, prin intermediul biroului executorului judecătoresc, la adresa electronică indicată în cererea de chemare în judecată sau înregistrată prin intermediul Programului integrat de gestionare a dosarelor, sau prin alte mijloace care să asigure transmiterea textului cuprins în act şi confirmarea primirii lui, precum şi prin delegaţie judiciară.

Potrivit art.105 alin.(1) Codul de procedură civilă, citaţia şi înştiinţarea se trimit prin scrisoare recomandată cu aviz de primire sau prin persoana împuternicită de judecată. Data înmînării citaţiei sau înştiinţării se înscrie pe citaţie sau înştiinţare în partea care se înmînează destinatarului, precum şi pe cotor, care se restituie instanţei.

Astfel, cererea de chemare în judecată și înscrisurile anexate au fost expediată pârâtului SRL ”Crt-Montaj” cu aviz recomandatla sediul indicată în cererea de chemare în judecată mun. Bălți str. *****.

La 12.05.2026 SRL ”Crt-Montaj” a depus referință pe marginea acțiunii formulate de reclamant prin care și-a exprimat dezacordul cu acțiunea și a solicitat respingerea acțiunii (f.d.38-40).

În motivarea referinței, pârâtul a indicat că, reclamantul solicită încasarea dobânzii de întârziere legală în sumă de 25 861,90 lei pentru perioada 21.06.2024-07.11.2024, întemeindu-se pe prevederile art. 942 Cod Civil. Consideră pârâtul că această cerință este inadmisibilă și urmează a fi respinsă în totalitate, în temeiul unei norme imperative a Codului civil și anume: art. 949 alin. (3) Cod Civil prevede expres „În cazul în care a primit executarea, creditorul poate cere plata penalității numai dacă și-a rezervat expres acest drept la primirea executării. În speță, este un fapt necontestat și dovedit prin ordinul de plată nr. 200 din 08.11.2024, că SRL ”Crt-Montaj” a transferat în contul SRL ”Mcf Trans Provision” suma de 531 658,40 lei, reprezentând datoria principală, iar reclamantul a primit această plată. Din actele dosarului nu rezultă și reclamantul nu a prezentat nici o dovadă că la momentul primirii plății de 531 658,40 lei, la data de 08.11.2024, SRL ”Mcf Trans Provision” și-a rezervat în mod expres dreptul de a solicita ulterior plata dobânzii de întârziere. Nu există nici o notificare scrisă, nici o mențiune în ordinul de plată, nici o altă declarație sau act juridic prin care creditorul să fie condiționat primirea plății de rezervarea dreptului la dobândă. Or, norma art. 949 alin. (3) Cod civil, instituie o condiție de admisibilitate strictă și imperativă: creditorul care a primit executarea fără aşi rezerva expres dreptul la penalitate (dobânda de întârziere) decade din dreptul de a solicita ulterior. Această normă are caracter de sancțiune procesuală aplicată creditorului pasiv care acceptă executarea fără nici o rezervă, creînd astfel pentru debitor aparența legitimă că raportul obligațional a fost stins integral și că nu mai sunt pretenții suplimentare. Prin urmare, acceptând fără rezerve plata sumei de 531 658,40 lei la 08.11.2024, SRL ”Mcf Trans Provision” a pierdut dreptul de a solicita dobânda de întârziere aferentă perioadei de neexecutare, cerința privind încasarea sumei de 25 861,90 lei cu titlu de dobândă de întârziere legală urmând a fi respinsă ca inadmisibilă. Menționează pârâtul că reclamantul solicită încasarea cheltuielilor de reprezentare juridică în sumă de 20 000 lei, invocând acordul adițional nr. 5 din 08.05.2024, la contractul de asistență juridică nr. 15/1 din 18.10.2019. Pârâtul nu contestă în principiu dreptul reclamantului de a solicita compensarea cheltuielilor de reprezentar, cu toate acestea suma de 20 000 lei, este vădit disproporționată față de complexitatea cauzei. Prin urmare, pârâtul solicită instanței să reducă suma pretinsă cu titlu de cheltuieli de reprezentare juridică la un cuantum rezonabil, care să reflecte obiectiv volumul de muncă efectiv depus de avocat și complexitatea reală a cauzei. Solicită partea pârâtă respingerea integrală a cererii de chemare în judecată în partea privind încasarea dobânzii de întârziere legală, reducerea cheltuielilor de reprezentare juridică, compensarea proporțională a cheltuielilor de judecată (taxa de stat și taxa de timbru.

În conformitate cu art. 276^4 alin. (1) și (2) Codul de procedură civilă, instanţa soluţionează cauza şi adoptă dispozitivul hotărîrii într-un termen de cel mult 6 luni de la data

depunerii cererii. După ce i s-au comunicat cererea de chemare în judecată şi înscrisurile anexate, pârâtul nu depune referinţă, soluţionarea cererii se face în baza materialelor anexate la dosar.

Aprecierea instanței:

Studiind şi analizând cererea de chemare în judecată şi înscrisurile anexă, judecătorul conchide admiterea cererii de chemare în judecată, din următoarele considerente.

Articolul 239 Cod de procedură civilă stipulează că, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală și întemeiată. Instanța își întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță și pe probele cercetate în ședință de judecată.

În corespundere cu art. 130 alin. (1) Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

În corespundere cu art. 6 paragraful 1 din Convenţia pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăţilor fundamentale şi jurisprudenţa CEDO, instanţele de judecată sunt obligate să motiveze hotărârile sale, care vor trebui să conţină circumstanţele cauzei constatate de instanţă, probele pe care se întemeiază concluziile referitor la admiterea sau respingerea acţiunii, alte chestiuni ce au fost soluţionate în cadrul judecării pricinii, legea materială şi/sau procedurală aplicată în cadrul judecării pricinii, argumentele instanţei în caz de respingere a unor probe prezentate de participanţi etc.

Conform art. 5 alin. (1) Cod de procedură civilă al RM, orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanţă judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-şi apăra drepturile încălcate sau contestate, libertăţile şi interesele legitime.

Articolul 6 Cod de procedură civilă statuează că instanța judecătorească exercită apărarea drepturilor, libertăților şi intereselor legitime prin somare la executarea unor obligații, prin declararea existenței sau inexistenței unui raport juridic, prin constatarea unui fapt care are valoare juridică, prin alte modalități, prevăzute de lege.

Potrivit prevederilor art.9 alin.(1), (2) lit. a) Cod Civil al RM, drepturile şi obligaţiile civile apar în temeiul legii, precum şi în baza actelor persoanelor fizice şi juridice care, deşi nu sînt prevăzute de lege, dau naştere la drepturi şi obligaţii civile, pornind de la principiile generale şi de la sensul legislaţiei civile. Drepturile şi obligaţiile civile apar din contracte şi din alte acte juridice.

Potrivit prevederilor art.10 alin.(1) Cod Civil al RM, persoanele fizice şi juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să îşi exercite drepturile şi să îşi execute obligaţiile cu bună-credinţă, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică şi cu bunele moravuri. Buna-credinţă se prezumă pînă la proba contrară.

Conform art.15 alin.(1) Cod de procedură civilă al RM, apărarea drepturilor civile încălcate se face pe cale judiciară.

Astfel, din materialele cauzei s-a constatat cu certitudine că la 26.01.2023, între SRL ”Crt-Montaj” în calitate vânzător și SRL ”Mcf Trans Provision” în calitate cumpărător, a fost încheiat contractul de vânzare-cumpărare nr. 26/01 MCF-CM (f.d.10-12).

Potrivit pct. 1.1. contractului, vânzătorul se obligă să predea în proprietatea cumpărătorului producție agricolă, în măsura acumulării, în cantitiatea, asortimentul, după calitatea și prețurile indicate în Anexe, care sunt parte integrantă a prezentului contract, iar cumpărătorul se obligă să preia marfa și să efectueze plățile pentru marfa în termnul, mărimea și ordinea, prevăzută de prezentul contract.

Conform pct. 4.1. al contractului, cumpărătorul achită vânzătorului un avans în mărime de 2 010 000,00 lei, prin transferul mijloacelor bănești în contul de decontare al ,,vânzătorului" suma rămasă în termn de 5 zile bancare, în baza facturii fiscale, prin transferul mijloacelor bănești în contul de decontarea al ,,vânzătorului".

Totodată, judecătorul a stabilit, că la 08.02.2023, cumpărătorul prin ordinul de plată nr. 1141 a transferat vânzătorului suma de 2 010 000,00 lei, cu titlu de plată în avans. (f.d. 14)

Conform pct. 5.1. a contractului, livrarea mărfii se efectuează în loturi. Termenul de livrarea este până la 28.02.2023, dacă în Anexa la prezentul contract nu este specificat altfel.

Totodată, conform pct. 6.3, al contractului, în cazul neîndeplinirii de către vânzător a condiției prevăzute de pct. 5.1 acontractului, cumpărătorul este în drept să solicite returnarea sumei avansului. Vânzătorul se obligă de a returna suma avansului în temrn de 5 zile din data solicitării a acestuia către cumpărător.

Așadar, la 16.05.2024 SRL "Mcf Trans Provision" a înăintat în adresa pârâtului o notificare, pe care ultimul a recepționat-o la 17.05.2024, SRL "Crt-Montaj", prin care SRL "Mcf Trans Provision" a solicitat restituirea avansului în mărime de 531 658, 40 lei, fiind acordat un termen suplimentar de 15 zile. (f.d. 15-16)

La 16.07.2024, SRL "Mcf Trans Provision" a depus o cerere de chemare în judecată împotriva pârâtului SRL "Crt-Montaj"privind încasarea datoriei în mărime de 531 658,40 lei, precum și cheltuielile de judecată în sumă de 16 749,72 lei. (f.d.17)

Prin hotărârea Judecătoriei Bălți, sediul Central din 07 noiembrie 2024, s-a admis cererea de chemare în judecată înaintată înaintată de "MCF Trans Provision" SRL împotriva "CRT-Montaj" SRL privind rezoluțiunea contractului și restituirea datoriei. S-a constatat rezoluțiunea contractului de vînzare-cumpărare nr.26/01-MCF-CM din 26.01.2023 în partea obligației neexecutate în sumă de 531658,40 lei, începînd cu data de 02.06.2024. S-a încasat de la "CRT-Montaj" SRL, în beneficiul "MCF Trans Provision" SRL suma datoriei în mărime de 531 658,40 lei și cheltuielile de judecată în mărime de 16749,72 lei. (f.d.17-24)

La 10 decembrie 2024, hotărârea Judecătoriei Bălți, sediul Central din 07 noiembrie 2024, a devenit irevocabilă. (f.d. 24)

Totodată, judecătorul atestă că pârâtul "CRT-Montaj" SRL , la data de 08 noiembrie 2024, a achitat datoria în beneficiul reclamantului în sumă de 531 658,40 lei, fapt confirmat prin ordinul de plată nr. 200 (f.d.25).

Ulterior, reclamantul a remis în adresa pârâtului "CRT-Montaj" SRL pretenție privind achitatrea benevolă a dobânzii de întârziere legală pentru perioada de 02.06.2024-07.11.2024, în mărime de 25 861,90 lei și a datorii pentru serviciile avocatului în mărime de 20 000 lei, fiind acordat un termen de 7 zile. Pretenție care a fost recepționată de către pârât la data de 12.12.2025, însă a rămas ignorată. (f.d. 29-32)

Așadar, drept urmare, la 10 aprilie 2026, "MCF Trans Provision" SRL a înaintat o cerere de chemare în judecată împotriva "CRT-Montaj" SRL prin care a solicitat încasarea dobânzii de întârziere în mărime de 25 861,90 lei și compensarea cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 20 000 lei și a cheltuielilor de judecată în sumă de 2 084,44 lei.

În această ordine de idei, concluzionează judecătorul că în cadrul examinării cauzei, s-a stabilit fără echivoc că între reclamant și pârât, la 26 ianuarie 2023, a fost încheiat un contract de vânzare cumpărare, prin care vânzătorul se obligă să predea în proprietatea cumpărătorului producție agricolă, în măsura acumulării, în cantitiatea, asortimentul, după calitatea și prețurile indicate în Anexe, care sunt parte integrantă a prezentului contract, iar

cumpărătorul se obligă să preia marfa și să efectueze plățile pentru marfa în termnul, mărimea și ordinea, prevăzută de prezentul contract.

Conform pct. 4.1. al contractului, cumpărătorul achită vânzătorului un avans în mărime de 2 010 000,00 lei, prin transferul mijloacelor bănești în contul de decontare al „vânzătorului" suma rămasă în termn de 5 zile bancare, în baza facturii fiscale, prin transferul mijloacelor bănești în contul de decontarea al „vânzătorului".

Totodată, la data de 08.02.2023, cumpărătorul prin ordinul de plată nr. 1141 a transferat vânzătorului suma de 2 010 000,00 lei, cu titlu de plată în avans.

Totodată, conform pct. 6.3, al contractului, în cazul neîndeplinirii de către vânzător a condiției prevăzute de pct. 5.1 acontractului, cumpărătorul este în drept să solicite returnarea sumei avansului. Vânzătorul se obligă de a returna suma avansului în temrn de 5 zile din data solicitării a acestuia către cumpărător.

La 17.05.2024, SRL "Crt-Montaj" a recepționat notificarea din 16.05.2024, prin care SRL "Mcf Trans Provision" a solicitat restituirea avansului în mărime de 531 658, 40 lei, fiind acordat un termen suplimentar de 15 zile.

Judecătorul menționează că cu privire la temeiurile de existență a datoriei, nu se va expune în prezenta hotărâre or, acesta a fost examinată de instanță anterior, fiind emisă în acest hotărârea Judecătoriei Bălți, sediul Central din 07 noiembrie 2024, care a devenit irevocabilă la 10.12.2024.

În conformitate cu art. 254 alin. (1) cod de procedură civilă, rămîn definitive hotărîrile judecătorești emise în primă instanţă, supuse apelului, după examinarea cauzei în apel.

Articolul 254 alin. (3) Cod de procedură civil,ă reglementează că după ce hotărîrea rămîne irevocabilă, părţile şi ceilalţi participanţi la proces, precum şi succesorii lor în drepturi, nu pot înainta o nouă cerere de chemare în judecată cu aceleaşi pretenţii şi în acelaşi temei, nici să conteste în alt proces faptele şi raporturile juridice stabilite în hotărîrea judecătorească irevocabilă.

Respectiv, judecătorul constată că cererea de chemare în judecată înaintată "MCF Trans Provision" SRL împotriva SRL "Crt-Montaj" cu privire la încasare datoriei în mărime de 531 658,40 lei și cheltuielile de judecată în mărime de 16749,72 lei, odată cu pronunțarea hotărârii Judecătoriei Bălți, sediul Central din 07 noiembrie 2024, devenită irevocabilă la 10.12.2024, are „puterea lucrului judecat".

Așa fiind, rezidă că circumstanțele constatate prin actele judecătorești de dispoziție nu mai trebuie puse în discuție și concluziile nu mai pot fi răsturnate. Deci, în această parte, toate alegațiile pârâtului "CRT-Montaj" SRL sunt nefondate și nicidecum nu pot fi reținute de către instanță.

În fapt, judecătorul reține că obiectul prezentei pricini îl reprezintă încasarea dobânzii de întârziere pentru perioada 21 iunie 2024 - 07 noiembrie 2024, rezultată în urma neonorării obligațiilor contractuale derivate din contractul de împrumut din 26 ianuarie 2023.

Strict cu referire la revendicarea de încasare a dobînzii de întîrziere, judecătorul reiterează prevederele art. 901 alin. (1) și (5) Cod civil, atunci cînd, fără justificare, debitorul nu își execută obligația, creditorul poate, în condițiile legii și, după caz, ale contractului, la alegerea sa: a) să ceară executarea silită a obligației; b) să suspende executarea obligației corelative; c) să reducă obligația sa corelativă; d) să recurgă la rezoluțiunea contractului; e) să ceară plata de despăgubiri pentru prejudiciul suferit prin neexecutare; f) să exercite orice alt mijloc juridic de apărare, prevăzut de lege sau contract, pentru realizarea dreptului său încălcat prin neexecutare. Neexecutarea obligației înseamnă orice abatere, cu sau fără

justificare, de la executarea corespunzătoare a obligației și include neexecutarea totală sau parțială a obligației, executarea necorespunzătoare sau cu întîrziere a obligației.

Potrivit art. 942 alin. (1), (2) din Codul civil, în cazul în care o sumă de bani nu este plătită la scadenţă, creditorul are dreptul la dobîndă de întîrziere pentru suma respectivă din data imediat următoare scadenţei plăţii pînă la data în care s-a efectuat plata, la rata prevăzută la alin.(2) ori la o altă rată prevăzută de dispoziţiile legale speciale. Rata dobînzii de întîrziere este egală cu rata prevăzută la art. 874 plus 5 puncte procentuale pe an, în cazul în care debitorul este un consumator, sau 9 puncte procentuale pe an, în celelalte cazuri.

Pct. 4.1 al contractului de împrumut din 26 ianuarie 2023 prevede că cumpărătorul achită vânzătorului un avans în mărime de 2 010 000,00 lei, prin transferul mijloacelor bănești în contul de decontare al ,,vânzătorului" suma rămasă în termn de 5 zile bancare, în baza facturii fiscale, prin transferul mijloacelor bănești în contul de decontarea al ,,vânzătorului".

Prin hotărârea Judecătoriei Bălți, sediul Central din 07 noiembrie 2024, s-a încasat de la "CRT-Montaj" SRL, în beneficiul "MCF Trans Provision" SRL suma datoriei în mărime de 531 658,40 lei și cheltuielile de judecată în mărime de 16749,72 lei.

Conform tabelului prezentat, reclamantul a calculat o dobîndă de întîrziere în sumă de 25 861,90 lei, care pretinde a fi încasată din contul pârâtului "CRT-Montaj" SRL (f.d.26). La caz, reclamantul solicită încasarea dobânzii de întârziere pentru perioada 21 iunie 2024 (data depunerii cererrii de chemare în judecată) și până la 07 noiembrie 2024 (daa pronunțării hotărârii Judecătoriei Bălți sediul Central).

La acest capitol, judecătorul menționează că dacă nu execută obligaţia la scadență (în termenul prevăzut), debitorul se consideră în întârziere la expirarea acestuia, fără a mai fi necesară îndeplinirea vreounei formalități. Astfel, instanța conchide că "CRT-Montaj" SRL până la examinarea de către instanță a certerii de chemare depuse în judecată, s-a aflat în întîrziere. Reclamantul, în virtutea prevederilor legii, are facultatea de a solicita și pentru această perioadă, despăgubirea sub forma dobânzii de întârziere.

În aceeași ordine de idei, judecătorul conchide că nu poate reține argumentul pârâtului precum că aceștia au executat obligația născută din contractul de împrumut din 26 ianaurie 2023 înainte de a fi o hotărâre definitivă în acest sens, cu referire la ilegalitatea și netemeinicia pretenției de încasare a dobînzii de întîrziere alegațiile pârâtului sunt eronate, deoarece revendicările reclamantului au un izvor licit și sunt fondate pe prevederile legale. Or, dobînda de întîrziere este prevăzută expres de lege și reprezintă o modalitate de răspundere pentru neexecutarea la timp a obligației de plată. Astfel, la juxta punere a intereselor creditorului și situației defavorabile a debitorului, legiuitorul a optat pentru apărarea primului, deoarece dacă situația precară a celui ce s-a obligat este creată de factori terți raportului părților, atunci neacoperirea prejudiciului cauzat creditorului prin neexecutare, ar putea crea acestuia, în viitor, dificultăți insuportabile anume din cauza celui în care a avut încredere (debitor) și care trebuie să acopere toate pagubele cauzate prin acțiunile sale. Cu alte cuvinte, prevalează protejarea intereselor şi drepturilor creditorilor prejudiciaţi.

Mai mult, în cazul pretinderii dobînzii de întîrziere, creditorul nu trebuie să dovedească vreun prejudiciu, iar debitorul, la rîndul său, nu are dreptul să facă dovada că prejudiciul suferit de creditor ca urmare a întârzierii plăţii ar fi mai mic.

La fel, judecătorul va puncta că într-adevăr, reclamantul solicită încasarea dobînzii de întîrziere pentru perioada examinării cauzei în cadrul instanței. Aici, trebuie de accentuat că această prerogativă îi aparține prin deținerea calității de creditor, iar examinarea cauzei într-

un termen mai mare, sau existența cărorva incidente de procedură (înaintarea cererii de numire a expertizei, etc) nu au vreo relevanță, decisivă fiind soluția definitivă adoptată de către instanța de judecată. Așa fiind, nu se neagă nicidecum dreptul pîrîților de a-și apăra poziția prin metode admisibile în cadrul procesului, însă intervine și situația suportării consecințelor. Din aceste motive, toate alegațiile pârâtului sunt neîntemeiate și denotă neînțelegerea, sau nedorința de conformare față de o situație juridică clară. Concomitent, juxta punerea cu careva norme morale, sau victimizarea, nu pot avea prioritate față de dreptul de creanță al reclamantului.

Așadar, ținînd cont de prevederile legale menționate supra, și anume că creditorul, care nu a primit executarea obligației are dreptul la dobîndă de întîrziere pentru suma respectivă din data imediat următoare scadenţei plăţii pînă la data în care s-a efectuat plata, instanța va încasa dobânda de întârziere în mărime de 25 861,90 lei, pentru perioada 21 iunie 2024- 07 noiembrie 2024. Deci, în această parte, acțiunea este întemeiată și va fi admisă în cuantumul solicitat.

În partea ce ține de compensarea cheltuielilor de judecată, instanța de judecată remarcă că în corespundere cu prevederile art. 82 Cod de procedură civilă acestea se compun din taxa de stat, taxa de timbru și cheltuielile de judecare a cauzei.

În conformitate cu art. 90 lit. i) Cod de procedură civilă, din cheltuielile de judecare a cauzei fac parte: cheltuielile de asistenţă juridică.

Potrivit art. 94 alin. (1) Cod de procedură civilă, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părții care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acțiunea reclamantului a fost admisă parțial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporțional părții admise din pretenții, iar pârâtului – proporțional părții respinse din pretențiile reclamantului.

În conformitate cu art. 96 alin.(1) și (11) Cod de procedură civilă, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părții care a avut câștig de cauză cheltuielile ei de asistență juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare și rezonabile, cheltuielile menționate la alin.(1) se compensează părții care a avut câștig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat.

Din materialele cauzei rezultă că, la 16.07.2024, SRL ”Mcf Trans Provision” a depus o cerere de chemare în judecată împotriva pârâtului SRL ”Crt-Montaj”privind încasarea datoriei în mărime de 531 658,40 lei, precum și cheltuielile de judecată în sumă de 16 749,72 lei. (f.d.17)

La fel, din materialele cauzei, constată judecătorul că SRL ”Mcf Trans Provision”, având calitatea de pârât, a fost reprezentată de avocatul Jarovlea Veaeslav, în baza mandatului contractului de asistență juridică nr. 15/1 din 18.10.2019, în cadrul cauzei civile, la acțiunea înaintată de SRL ”Mcf Trans Provision” împotriva SRL ”Crt-Montaj”privind încasarea datoriei și cheltuielile de judecată. (f.d. 96-97).

Conform hotărârii Judecătoriei Bălți, sediul Central din 07 noiembrie 2024, s-a admis cererea de chemare în judecată înaintată de ”MCF Trans Provision” SRL împotriva ”CRT-Montaj” SRL privind rezoluțiunea contractului și restituirea datoriei. S-a constatat rezoluțiunea contractului de vînzare-cumpărare nr.26/01-MCF-CM din 26.01.2023 în partea obligației neexecutate în sumă de 531658,40 lei, începînd cu data de 02.06.2024. S-a încasat de la ”CRT-Montaj” SRL, în beneficiul ”MCF Trans Provision” SRL suma datoriei în mărime de 531 658,40 lei și cheltuielile de judecată în mărime de 16749,72 lei. (f.d.17-24)

Potrivit acordului adițional nr. 5 din 08.05.2024, la contractul de asistență juridică nr. 15/1 din 18.10.2019, fiind stabilit onorariul în sumă de 20 000 lei. La data de 12.11.2024, SRL ”Mcf Trans Provision” a achitat avocatului onorariul în sumă de 20 000 lei, fapt ce se probează prin ordinul de plată nr. 171 din 12.11.2024. (f.d.27-28)

În conformitate cu art. 63 alin. (1)-(2) din Legea cu privire la avocatură, munca avocatului este remunerată din contul onorariilor primite de la persoanele fizice şi juridice. Mărimea onorariului se stabileşte prin acordul părţilor şi nu poate fi schimbată de autorităţile publice sau de instanţa de judecată.

Potrivit art. 64 alin. (6), (13) din Statutul profesiei de avocat, s-a statuat că, stabilirea onorariilor avocatului depinde de fiecare dintre următoarele elemente: a) timpul şi volumul de muncă solicitată pentru executarea mandatului primit sau activităţii solicitate de client; b) natura, noutatea şi dificultatea cazului; c) importanţa intereselor în cauză; d) împrejurarea că acceptarea mandatului acordat de client îl împiedică pe avocat să accepte un alt mandat, din partea unei alte persoane, dacă această împrejurare poate fi constatată de client fără investigaţii suplimentare; e) notorietatea, titlurile, vechimea în muncă, experienţa, reputaţia şi specializarea avocatului; f) conlucrarea cu experţi sau alţi specialişti impusă de natura, obiectul, complexitatea şi dificultatea cazului; g) avantajele şi rezultatele obţinute pentru profitul clientului, ca urmare a muncii depuse de avocat; h) situaţia financiară a clientului; i) constrângerile de timp în care avocatul este obligat de împrejurările cauzei să acţioneze pentru a asigura servicii legale performante.

Instanţa apreciază că onorariul avocaţial reprezintă un element esenţial al contractului de asistenţă juridică, pentru care legiuitorul asigură o protecţie specială, în sensul în care contractul de asistenţă juridică trebuie să cuprindă în mod obligatoriu menţiunea referitoare la onorariu, aspect ce reiese din art. 63 din Legea cu privire la avocatură nr.1260 din 19.07.2002.

Totodată, instanța de judecată reține că Legea cu privire la avocatură nr.1260 din 19.07.2002 prevede că, munca avocatului este remunerată din contul onorariilor primite de la persoanele fizice şi juridice. Mărimea onorariului se stabileşte prin acordul părţilor şi nu poate fi schimbată de autorităţile publice sau de instanţa de judecată. Cheltuielile suportate de client în legătură cu acordarea de către avocat a asistenţei juridice la apărarea drepturilor şi intereselor lui legitime în cauzele penale, civile şi administrative urmează a fi compensate integral şi proporţional cerinţelor admise (respinse) de partea adversă. Cheltuielile suportate în legătură cu acordarea de către avocat a asistenţei juridice în organele de urmărire penală şi instanţele de judecată în cauzele penale, civile şi administrative se încasează concomitent cu soluţionarea cauzei în fond, fără o procedură litigioasă prealabilă. Instanţa notează că onorariile vor fi stabilite în raport de dificultatea, amploarea sau durata cazului. Obligaţia adversarului căzut în pretenţii de a suporta finalmente aceste cheltuieli constituie un raport juridic distinct de cel dintre avocat şi clientul său.

Având în vedere distincţia dintre cele două raporturi juridice, trebuie stabilită natura onorariului negociat de părţi şi regimul său juridic.

În acelaşi sens, s-a pronunţat şi Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudenţa sa în cauzele contra României (*Hotărârea din 26 mai 2005 - Costin c.României, Hotărârea Străin ş.a. c. României, Cauza Petre c. României*): partea care a câştigat procesul nu va putea obţine rambursarea unor cheltuieli decât în măsura în care se constată realitatea, necesitatea şi caracterul lor rezonabil.

Realitatea cheltuielilor priveşte sarcina probei, ce revine întotdeauna reclamantului conform art.118 CPC, iar necesitatea lor ţine de justificarea că ele au fost concepute într-o legătură strictă şi indisolubilă cu litigiul, au precedat sau au fost contemporane acestuia şi concepute de partea care le-a plătit ca având caracter indispensabil din punctul său de vedere, spre a obţine serviciul avocatului în funcţie de calitatea acestuia, considerată ca o garanţie a succesului său.

Caracterul rezonabil al cheltuielilor semnifică faptul că, în raport de natura activităţii efectiv prestate, complexitatea, riscul implicat de existenţa litigiului şi/sau reputaţia celui care acordă asemenea servicii, să nu fie exagerate. De asemenea, tot subscris caracterului rezonabil, ele trebuie să fie şi previzibile, adică să fie la timp cunoscute de cel împotriva căruia se fac, pentru ca acesta să aibă dreptul de a le contesta şi combate.

După cum s-a menţionat mai sus, primul criteriu este faptul dacă cheltuielile au fost real angajate şi anume sumele pe care reclamantul le-a achitat sau urmează să le achite.

Instanţa notează că rambursarea onorariilor nu poate fi limitată doar la acele sume care au fost deja plătite avocatului. O asemenea interpretare ar descuraja mulţi avocaţi să reprezinte în faţa CtEDO reclamanţi mai puţin înstăriţi (*Ţara şi Poiată c. Moldovei, 16/10/2007, § 46*). CtEDO acordă mereu prin hotărârea sa costuri pentru asistenţă juridică prestată, când onorariile încă nu au fost plătite de reclamanţi avocaţilor săi (a se vedea Flux nr. 2 c. Moldovei, 03/07/2007, § 60); CtEDO a respins pretenţia cu privire la costuri şi cheltuieli dacă acestea au fost deja compensate integral prin asistenţa juridică plătită de Consiliului Europei în temeiul Capitolului XI al Regulamentului Curţii (a se vedea *Bocancea şi alţii c. Moldovei, 06/07/2004, § 49*); Chiar dacă cererea este scoasă de pe rol, CtEDO poate să acorde compensaţii pentru costuri şi cheltuieli (*Meriakri c. Moldovei, 01/02/2005*); Dacă reclamantul nu a prezentat contractul încheiat cu avocatul său, însă l-a autorizat în modul corespunzător să-l reprezinte în faţa CtEDO şi a acceptat darea de seamă a orelor lucrate de avocat, CtEDO poate acorda costuri şi cheltuieli (*Gorea c. Moldovei, 17/07/2007, § 85*).

Al doilea criteriu fiind dacă cheltuielile au fost necesare, reprezentând timpul rezonabil pentru reprezentarea părţii în respectivul proces. CtEDO cere o dare de seamă cu privire la lucrul efectuat de avocat, în care să fie descrise suficient de detaliat acţiunile întreprinse şi timpul cheltuit pentru acestea. Neprezentarea dării de seamă a dus la respingerea pretenţiei cu privire la costuri şi cheltuieli (a se vedea *Lupăcescu şi alţii c. Moldovei, 21/03/2006, § 40 şi Amihalachioaie c. Moldovei, 20/04/2004, § 47*).

În unele cauze complexe CtEDO a acoperit costul serviciilor juridice chiar şi în lipsa informaţiei cu privire la timpul petrecut asupra cauzei (Levinţa c. Moldovei, 16/12/2008, § 117); CtEDO nu a acordat compensaţii pentru timpul petrecut asupra pretențiilor care au fost declarate inadmisibile (Popov c Moldovei 18/01/2005, § 78) sau nefondate (Şarban c. Moldovei, 04/10/2005, § 139).

Al treilea criteriu este rezonabilitatea ca mărime a onorariilor stabilite. CtEDO a apreciat costul unei ore de lucru a avocatului luând în calcul recomandările Uniunii Avocaţilor din Republica Moldova. Aparent, CtEDO a considerat rata pe oră de EUR 50-60 rezonabilă, însă, anul 2008, într-o cauză complexă, a acceptat şi rata de EUR 100 pe oră pentru lucrul unui avocat din Republica Moldova (Oferta Plus SRL c. Moldovei, 12/02/2008). Stabilind dacă costul asistenţei juridice solicitate de reclamant este rezonabil, CtEDO a luat în calcul noutatea şi complexitatea chestiunilor de fapt şi de drept puse în discuţie (*Manole şi alţii c. Moldovei, 13/07/2010, § 11*). Pe de altă parte, dacă cauza este repetitivă şi există o

jurisprudenţă bine stabilită în privinţa chestiunilor disputate, CtEDO a acordat o compensaţie mai mică pentru asistenţa juridică (*Oprea c. Moldovei, 21/12/2010, § 55*).

La stabilirea caracterului rezonabil al serviciilor juridice solicitate, CtEDO a luat în considerare aportul avocaţilor (*Boicenco c. Moldovei, 11/07/2006, § 176*), precum şi relevanţa şi calitatea observaţiilor depuse de reprezentant la CtEDO (*Ghimp c. Moldovei, 30/10/2012, § 71*).

Din materialele cauzei rezultă că la 18.10.2019 reclamantul SRL ”Mcf Trans Provision” a achitiat în contul BAA „Jarovlea Veaceslav” suma de 20 000 lei, pentru asistența juridică ce reiese din: onorariul avocatului pentru prezentarea reclamantului SRL ”Mcf Trans Provision” în cauza privind încasarea datoriei de 531 658,40 lei, dobânzii de întârziere și cheltuieilor de judecată.

Astfel, cu referire la cerința reclamantului SRL ”Mcf Trans Provision” privind încasarea cheltuielilor de asistență în sumă de 20 000 lei, achitate de către reclamant avocatului Jarovlea Veaceslav, instanța de judecată analizând onorariul fixat între reclamnt și avocat, prin prisma art. 64 alin. (6) din Statutul profesiei de avocat, practicii judiciare relevante a Curţii Supreme de Justiţie cât şi a CtEDO, apreciază suma de 20 000 lei, în calitate de onorariu pentru asistența juridică, ca fiind una rezonabilă ca mărime.

În această ordine de idei, din normele de drept citate supra, rezultă în mod cert că, pentru a dispune încasarea cheltuielilor de asistență juridică, urmează să fie întrunite cumulativ condițiile: - să fie solicitate spre încasare de către partea care a avut câștig de cauză, cerința cu privire la încasarea cheltuielilor de judecată fiind o pretenție subsecventă, are caracter compensator pentru partea care a avut câștig de cauză; - cheltuielile judiciare sunt legate nemijlocit de cauză în care ele au fost efectuate; - să fie reale, necesare și rezonabile.

În același context, judecătorul menționează că cheltuielile de asistență juridică se compensează părții care a avut câștig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat. În temeiul pct. 15 din Recomandarea privind cuantumul onorariilor avocaților și compensarea de către instanțele de judecată a cheltuielilor de asistență juridică, aprobată prin Hotărârea nr. 19.02/27.05.2022 din 27 mai 2022 a Consiliului Uniunii Avocaților din RM, pornind de la practica CtEDO, cheltuielile pentru asistenţa juridică trebuie să fie necesare, realmente angajate şi rezonabile ca mărime.

Pct. 16 și 17 din Recomandarea sus-menționată, prevede că, pentru dovada cheltuielilor suportate, prin prisma practicii CEDO, se evidențiază necesitatea prezentării de către partea care pretinde compensarea cheltuielilor a următoarelor documente: dovada achitării onorariilor avocaţilor (copii de pe dispoziţiile de plată prin virament sau bonurile de plată, copia de pe facturile de strictă evidenţă, emisă pentru clienţi-persoane juridice şi în alte cazuri stabilite de legislaţie, listă detaliată a actelor/acţiunilor efectuate de avocat şi timpului aferent acestora (cu tarifului orar). De rând cu înscrisurile necesare a fi prezentate de către partea ce pretinde compensarea cheltuielilor de asistenţă juridică, pentru determinarea cuantumului compensaţiei acordate, instanţa de judecată, pentru a face o apreciere corectă, va mai ţine cont de: complexitatea cauzei; noutatea şi dificultatea întrebărilor juridice ridicate de speţă; aportul avocatului la soluţionarea cauzei; timpul şi munca depusă de avocat; aptitudinile speciale necesare pentru a acorda asistenţa (cunoştinţe tehnice speciale, cunoaşterea profundă a unor reglementări de profil, cunoaşterea limbilor străine, a altor procedee de comunicare cu clienţi specifici etc.); faptul în ce măsură munca avocatului în cauza respectivă îi limitează capacitatea de a lucra în alte dosare; rezultatul obţinut; restricţiile de timp impuse de client şi de circumstanţele cauzei; natura si durata relaţiei dintre avocat şi client; experienţa, reputaţia

şi abilitatea avocatului; justificarea şi ponderea mijloacelor de apărare utilizate în cauză; suma despăgubirilor pretinse/obţinute în cauză; alţi factori, la discreţia instanţei.

Judecătorul reţine că, prin înscrisurile din dosarul cauzei s-a dovedit cert faptul că, SRL ”Mcf Trans Provision”, având calitatea de reclamant, a fost reprezentat de avocatul Jarovlei Veaceslav, în baza contractului de asistență juridică nr. 15/1 din 18.10.2019, în cadrul cauzei civile, la acțiunea înaintată de către SRL ”Mcf Trans Provision” împotriva SRL ”Crt-Montaj”privind încasarea datoriei în mărime de 531 658,40 lei, precum și cheltuielile de judecată în sumă de 16 749,72 lei.

Astfel, judecătorul reține că, prin probele descrise mai sus se confirmă cert că, SRL ”Mcf Trans Provision” a suportat realmente cheltuieli de asistență juridică pentru reprezentarea sa de avocatul Jarovlea Veaceslav în cauza civilă la acțiunea înăintată de SRL ”Mcf Trans Provision” împotriva”Crt-Montaj”privind încasarea datoriei și cheltuielile de judecată, în sumă de 20 000 lei, achitată în contul Jarovlea Veaceslav.

Prin aplicarea prevederilor citate supra, instanța nu intervine în contractul de asistență juridică încheiat între parte și avocat, ci doar apreciază în ce măsură onorariul părţii care câştigă procesul trebuie suportat de partea care a pierdut.

În această ordine de idei, instanța reține că Codul de procedură civilă, permite instanţei să mărească sau să micşoreze onorariile avocaţilor, ori de câte ori constată că sunt nepotrivit de mici sau de mari faţă de valoarea pricinii sau de munca îndeplinită, pentru a împiedica abuzul de drept, prin deturnarea onorariului de avocat de la finalitatea sa firească, permiţând justiţiabilului să beneficieze de o asistenţă judiciară calificată pe parcursul procesului.

Reieșind din cele expuse supra, instanţa apreciază că suma de 20 000 de lei percepută cu titlu de onorariu de avocat pentru asistența juridică ca fiind una potrivită în raport de obiectul cauzei, precum și cu complexitatea procesului.

Aşadar, apreciind asupra volumului de muncă depus de către avocatul Jarovlea Veaceslav, instanţa constată că pretenţiile reclamantului SRL ”Mcf Trans Provision” sunt întemeiate, având caracter necesar şi rezonabil în limita stabilită de părți.

Astfel, instanţa de judecată va admite acțiunea înaitată de reclamant privind încasarea cheltuielilor pentru asistenţă juridică suportate în dosarul civil la cererea de chemare în judecată înaintată de ”MCF Trans Provision” SRL împotriva ”CRT-Montaj” SRL privind rezoluțiunea contractului și restituirea datoriei, şi va dispune compensarea cheltuielilor de judecată suportate, de la pârât pentru acordarea asistenţei juridice SRL ”Mcf Trans Provision” în mărime de 20 000 lei.

În corespundere cu art. 90 lit. h), i), l) Cod de procedură civilă, din cheltuielile de judecare a cauzei fac parte: cheltuielile de asistenţă juridică; alte cheltuieli necesare, suportate de instanţă şi de participanţii la proces.

Prin conţinutul ordinului de plată nr. 382 din 26 martie 2026 (f.d.2), instanţa de judecată a stabilit cu certitudine că reclamantul a achitat taxa de stat în cuantum de 1 884,44 lei și taxa de timbru în cuantum de 200, 00 lei, fapt ce confirmă prin ordinul de plată nr. 383 din 26 martie 2026 (f.d.3).

Astfel, reţinînd culpa procesuală a pârâtului în iniţierea litigiului respectiv, deoarece reclamantul a suportat cheltuieli de judecare a pricinii legate cu achitarea taxei de stat și taxei de timbru în cuantum de 2 084,44 lei, ţinînd cont de faptul că pretenţiile reclamantei s-au dovedit a fi întemeiate, instanța admite, pretenţia lui SRL ”Mcf Trans Provision” privind încasarea de la SRL ” Crt-Montaj” a cheltuielilor de judecare a pricinii legate cu achitarea taxei de stat şi taxei de timbru.

În conformitate cu prevederile art. art. 276^2 -276^3 CPC al RM, judecătorul,-

h o t ă r ă ş t e:

A admite cererea de chemare în judecată depusă de SRL ” Mcf Trans Provision” împotriva SRL ” Crt-Montaj” cu privire la încasarea dobînzii de întâtziere și a cheltuielilor de judecată.

A încasa de la SRL ” Crt-Montaj” IDNO 1009602001375, cu sediul în mun. Bălți,str. Sf. Nicolai 7, ap. 4 în beneficiul SRL ” Mcf Trans Provision” INDO 1013600029482, cu sediul în mun. Chișinău, str. Dinu Lipatti 8 dobânda de întârziere în sumă de 25 861, 90 (douăzeci și cinci de mii opt sute șaizeci și unu, 90) lei, cheltuielile de asistență juridică în sumă de 20 000 (douăzeci de mii) lei și cheltuielile de judecată sub forma taxei de stat și taxa de timbru achitată la depunerea acţiunii în sumă de 2 084, 44 (două mii optzeci și patru, 44) lei.

Hotărârea este cu drept de apel în Curtea de Apel Nord în termen de 30 zile, de la data adoptării dispozitivului, prin intermediul Judecătoriei Bălți, sediul Central.

Judecătorul Eugen Bejenaru